

Editoriál

Posledné číslo World Literature Studies roku 2014 ponúka niekoľko rôznorodých príspevkov na témy, ktoré užšie alebo širšie súvisia s pracovným zameraním Ústavu svetovej literatúry.

Štúdia A. Bžocha William Hogarth a konverzácia sa venuje doteraz málo tematizovanému Hogarthovmu zobrazeniu spoločenskej družnosti z hľadiska teórií konverzácie, resp. družnosti v 18. storočí a z hľadiska filozofie ľudskej prirodzenosti (prírody). Príspevok maďarsko-kórejskej autorskej dvojice Zoltán Süts – Jinil Yoo sa zaoberá témou hypermedií a geolokačnej a augmentovanej literatúry. Analyzuje kontext, z ktorého tento fenomén vychádza, najdôležitejšie súčasné teoretické prístupy k téme a venuje sa aj niektorým príkladom takejto literatúry. V závere ponúka možnosti prístupu k literárnej praxi nových médií.

Maďarský literárny vedec, bohemista Tamás Berkes vo svojej štúdiu na základe spoločných sémantických a morfológických charakteristík vybraných diel stredoeurópskych a východoeurópskych literatúr rozoberá typy grotesky príznačné pre tvorbu českých, poľských a maďarských autorov šesťdesiatych rokov 20. storočia (Różewicz, Mrozek, Havel, Hrabal, Örkény a d.).

Štúdia Nady N. Savkovič predstavuje doteraz nepoznaný, aj v domácom prostredí zabudnutý prvý vytlačený a zachovaný divadelný text v srbskom jazyku z druhej polovice 19. storočia. Ide o dielo slovenskej autorky Albíny Podhradskej Chudobná Mileva z Bosny v našej civilizácii v roku 1878. Vďaka archívnemu výskumu prináša aj podstatné informácie o biografii A. Podhradskej.

Prehľadová štúdia Kataríny Zechelovej má za cieľ sprostredkovať a informovať o súčasných tendenciách a perspektívach literárnovedného výskumu nemeckej exilovej literatúry. Opiera sa o aktuálne diela v tejto oblasti, ktoré vyšli v posledných rokoch.

Príspevok Evy Bubnášovej oboznamuje s recepciou diela dánskeho spisovateľa Hansa Christiana Andersena v domácom kontexte a v európskych krajinách.

Milan Žitný na pozadí monografie Dejiny umeleckého prekladu na Slovensku I. Kataríny Bednárovej rozvíja otázku metodológie dejín prekladu, poukazuje na jedinečnosť Bednárovej prístupu, jej encyklopedické ovládanie spektra dejín slovenského prekladu i na fakt, že autorka zohľadňuje podmienenosť slovenského prekladu európskym medziliterárnym a medzikultúrnym kontextom.

Zoltán Németh sa vo svojej translatologickej práci zameriava na texty maďarskej literatúry, ktoré cielene narúšajú rozdelenie vlastného a cudzieho, resp. vlastného a prekladu, a odkazujú na kontradiktórnu povahu pozície a možností umiestnenia textu, na takto vzniknuté simulačné techniky, parazitné texty a hybridné identity. Redakcia